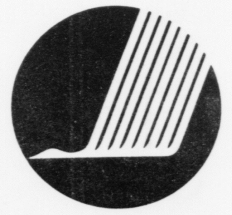

Anfinn Kallsberg, annað av føroysku umboðunum í Norðurlanda Ráðnum:

— Vit eru sjálvstøðugir limir innan fyra ár

Orð og myndir: Jan Müller

— Tað er eitt sindur hugstoytt at siggja, hvussu litla ávirkan Føroyar hava í Norðurlanda Ráðnum, nú vit ikki eru sjálvstøðugir limir.

Men kanska er ein bati á veg, nú ungmannafeløgin í Norðurlondum hava skotið upp, at bæði Føroyar, Grønland og Áland skulu hava sjálvstøðuga umboðan. Tað ganga tá helst ikki meira enn eini fyra ár, til vit eru sjálvstøðugir limir, sigur annað av føroysku umboðunum í Norðurlanda Ráðnum, Anfinnur Kallsberg, í samrøðu við Sosialin.

Hann sær fegin, at tað verður í hesum landsstýrisskeiðnum, at vit fáa sjálvstøðuga umboðan í Ráðnum, og heldur fyrri, at tað eisini verður undir hesum landsstýrinum, at vit fara at fáa okkara ríkisrættarligu viðurskipti meira avklárað, enn tey eru í dag.

Í farnu viku var seta í Norðurlanda Ráðnum hildin á Christiansborg. Eisini færoyingar vóru umboðaðir á setuni við

tingmonnum, landsstýrismonnum og umboðum fyrri politisku ungmannafeløgin. Um somu tíð helt formansskapurin í Norrønu felegunum fund.

Føroyar hava ikki sjálvstøðuga umboðan í Norðurlanda Ráðnum. Vit eru partur av donsku umboðsnevndini og kunnu velja tvey umboð. Hesi verða vald tá landsstýri verða skipað. Eftir at seinasta landsstýrið varð skipað, valdi samgongan Anfinn Kallsberg úr Fólkaflokkinum sum lim í Norðurlanda Ráðnum, og andstøðan valdi Jógvan Ingvarð Olsen úr sambandsflokkinum. Til hesa setuna møtti tó tiltaksmaður

hansara Terje Davidsen.

Norðurland Ráðið viðgjørði hesaferð í stóran mun uttanríkismál, serliga støðuna í teimum trimum baltisku londunum og so framtíðarútlitið hjá Norðurlondum í tí nýggja Europa.

Eftir fundirnar tosaði Sosialurin við Anfinn Kallsberg, og vit spurdu hann, hvat tað hevur at siga fyrri okkum færoyingar at luttaka á fundunum í Norðurlanda Ráðnum!

Mugu vera við

— Tað hevur avgjørt týðning fyrri okkum færoyingar at vera við í norðurlandskum samarbeiði. Har

eru góðir møguleikar fyrri at hitta fólk, tú hevur brúk fyrri at tosa við og kenna sum politikari. Eisini haldi eg tað hevur nógv at siga, at okkara landsstýrismenn á hesum fundum í Norðurlanda Ráðnum kunnu møta sínum kollegum úr hinum Norðurlondunum. Teir koma at kenna hvønn annan og kunnu gera avtalur. Hetta kann gera teirra arbeiðsdag lættari. Tá teir hava trupulleikar og ivamál av einumhøvrum slag, sum skulu loysast millum lond, kenna teir hesar ábyrgdarpersónar persónliga, og júst tað haldi eg hevur sera stóran týðning.

Anfinn Kallsberg heldur sumuleiðis, at hetta samstarvið hevur nógv at siga fyrri politikararnar, tí teir fáa eina rúgvu at vita á hesum fundum um, hvat hendir og bylgist í hinum londunum um mál, sum eisini hava okkara áhuga.

— Nú verður Norðurlanda Ráðið av mongum mett vera sum eitt hugnafelag, har politikarar og embættismenn fyrst og fremst hittast fyrri at eta og drekka og fyrri síðani at fáa eina rúgvu av pappiri heim við sær — enn sum ein felagsskapur, har tað verða tiknar ítøkiligar avgerðir, sum kunnu setast í verk og gagna Norðurlondum!

— Tað kann fyrri ein uttanveltaðan sýnast sum at tað koma ómetaliga fá úrslit burtúr. Her er í tonsavis av pappiri, og nógv er sera burokratiskt, men eg trúgvi kortini, at tað uppá longri sikt hevur stóran týðning at vera við í hesum arbeiðinum. Vit høvdu verið ómetaliga nógv verri fyrri, um vit ikki luttóku í hesum norðurlandska samarbeiðinum.

Anfinn Kallsberg heldur sjálvur tað vera ein natúrligan part av arbeiðinum hjá einum landsstýrismanni og einum tingmanni at vera við í slíkum arbeiði.

— Eg trúgvi eisini, at hetta kann hava týðning fyrri okkara lóggávuarbeiði í Føroyum. Tí hugskot, vit fáa á Norðurlanda Ráðsfundum í dag kunnu siggjast aftur í einum lóggávuarbeiði heima í Føroyum, sum liggur kanska fimm ár frammi í tíðini.

— Tað er rætt, at politikarar úr øllum Norðurlondum eru rættiliga kritiskir, tá talan er um, hvat kemur burtur úr arbeiðinum í Norðurlanda Ráðnum. Nógvir halda, at tað kemur ov lítið burtur úr í mun til orkuna, sum verður lögð í arbeiðið. Men eg haldi sjálvur, at hetta samarbeiði eisini krevur eitt sindur av toli. Tað

skal hava sína tíð til at sodna, og ein skal kunna arbeiða við hugskotunum og tilfarinum í eina tíð, áðrenn tú sær verulig úrslit.

Í framtíðini tá alt fer at snúgv seg meira og meira um samarbeiði landanna millum, fer hetta arbeiðið í Norðurlanda Ráðnum at hava enn størri týðning, enn tað hevur í dag.

Norðurlond og Europa

Ein av spurningunum, sum nógv hevur verið tosað um á Norðurlanda Ráðsfundinum í Keypmannahavn, eru viðurskiptini millum Norðurlond og EF. Tað eru tey, sum siga, at tað tæni norðurlandskum áhugamálum best, at Norðurlond standa uttan fyrri EF. Onnur halda, at áhugamálini hjá Norðurlondum verða tænt best innan fyrri felagsskapin. Og tað eru tey, sum siga, at núverandi støðan, har Norðurlond eru bæði innan- og uttanfyrri EF, kann skaða tað norðurlandska samarbeiðið. Hvat hevur Anfinn Kallsberg at siga til hetta!

— Danmark, sum er limur í EF, er eisini við í Norðurlanda Ráðnum, og tað visir seg, at danir hugsa kanska eitt sindur øðrvísi enn vit aðrir í dag. Teir hugsa kanska meira í EF-banum enn vit aðrir.

— Er tað gott ella ringt?

— Eg trúgvi, at tað fyrri Danmark er neyðugt. Teir verða piskaðir til at hugsa tveir vegir, og skulu vit færoyingar í framtíðini gera okkum vón um at vera við í framtíðar Europa, antin vit so eru uttan ella innan fyrri EF, so verða vit noyðdir til at samarbeiða við aðrar. Vit kunnu ikki liva av at isolera okkum einsamallar. Eg rokni við at fara Noreg og Svøríki upp í EF, so fær norðurlandska samarbeiðið enn størri týðning í framtíðini, soleiðis at tað sum er felags millum Norðurlond ikki skal hvørva heilt. Vit hava eina felags norðurlandska mentan — vit hava málini. Hesi skulu vit verja. Og kemur tað so langt einaferð í framtíðini, at øll hesi

— Eg havi verið við til nógvir fundir eftirhondini. Nakað kann vera um tað, at her verður nógv práttað, men tað haldi eg eisini er í lagi, tí tað er av stórum týðningi, at bæði tingmenn og landsstýrismenn fáa høvi at hitta kollegar úr hinum Norðurlondunum.

Tá tað snýr seg um eitt slíkt fleirtjóða tól sum Norðurlanda Ráðið, so er greitt, at tað tekur sína tíð frá tí at málini koma fram, til vit siggja verulig úrslit. Tað er tí greitt, at tað krevur nógv tól at vera við í einum slíkum samarbeiði.

— Vit kunnu ikki rokna við, at arbeiðsgongdin verður tann sama sum t.d. í lögtinginum, at tú beinanvegin fær eina lóg kunngjörða bara nakrar dagar eftir, at hon er samtykt. Tey mongu uppskotini skulu fyrst framleggjast og viðgerast í Ráðnum og skulu so út til tey einstøku londini.

Tú skal tá fáa fleiri áhugamál at virka saman, og skal tú røkka einum úrsliti, so má tað finnast ein semja, sum øll londini kunnu taka undir við. Tað verður ongantíð tað sama, tá fleiri tjóðir skulu virka saman, sum tá talan bara er um titt egna lögting ella fyrri tað fólkating.